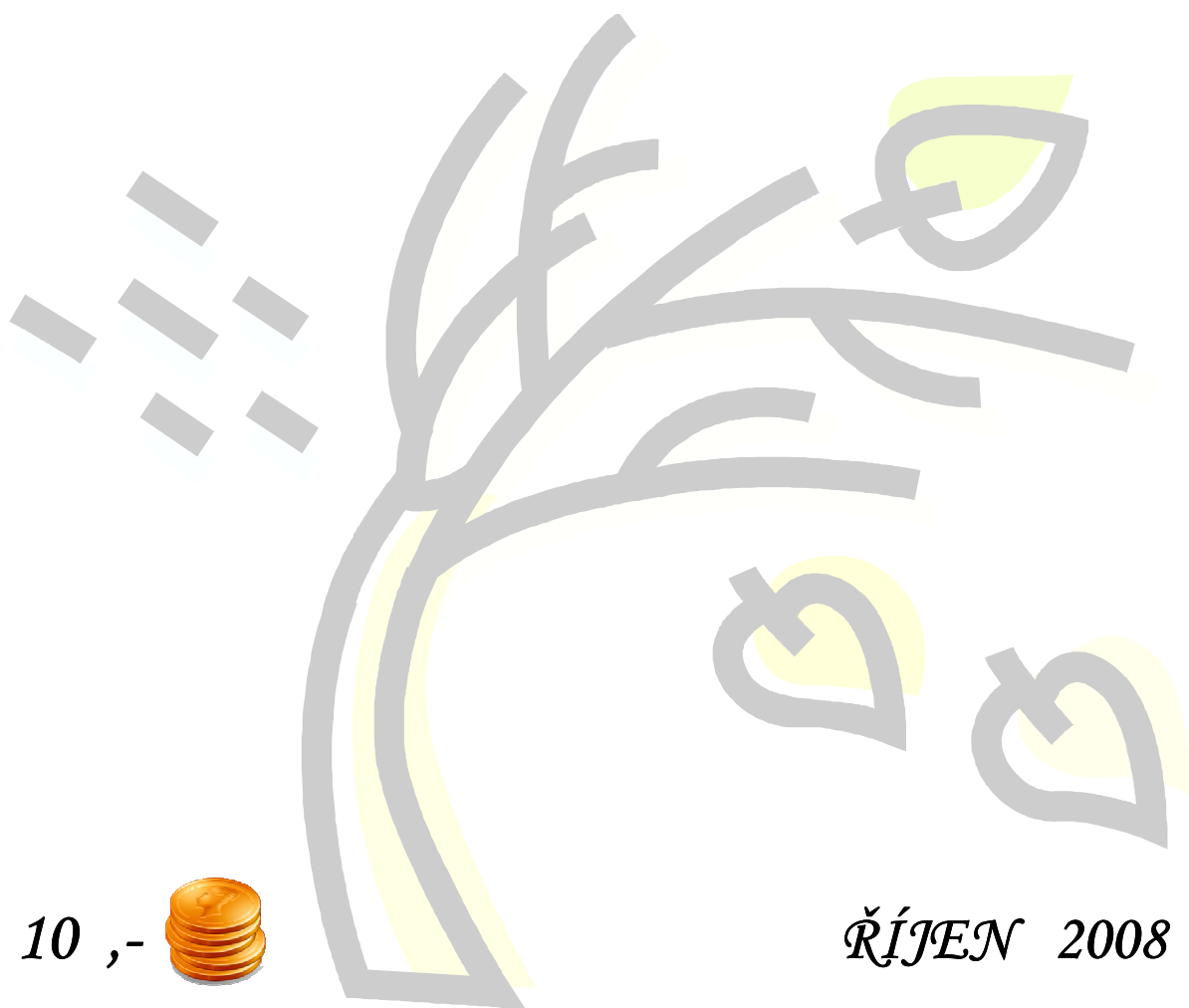

MITUŠÁČEK

10 ,-

ŘÍJEN 2008

Lištárna

Ahoj, jmenuji se Mitušáček a vítám tě v novém školním roce. Jsem školní časopis a budu se snažit zpříjemnit ti dlouhé chvíle.

Musím se pochlubit, v loňském roce jsem byl oceněn třetím místem v soutěži městského obvodu Ostrava-Jih. Redakční radu tvoří žáci, kteří do mě v každém čísle zařazují mnoho zajímavých rubrik jako např. rozhovory, vtipy, zajímavosti ze světa školy, přírody...

Nemusíš se bát, přestaň psát do šuplíku a zveřejni svá dílka!

Máš-li nějaký nápad, příběh, otázku, obrať se na žáky 9.A.

Teď už ti nic nebrání otočit další list a nechat se unášet obsahem prvního čísla MITUŠÁČKU!

Za redakční radu Jan Cikhart, 9.A

Zkušení devátáci radí

Devátý rok je už tady
a s ním stále podpíráme brady.
Z celé řady učebnic nám jde hlava kolem,
ale nikdy nepadneme do kolen.

Domácí úkoly se ve škole stihnout dají,
ale většinou nás při tom nachytají.

Patrik Biravský – Martin Curylo, 9.A

Moje čivavky

Mít tři čivavky je celkem fuška. Každý den je venčit, dávat jim jídlo, hrát si s nimi, ...

Ale je to velmi zábavné, třeba takové venčení. Hlavně když venčíte takové čivavy, jako mám já. Derylek má trochu výbušnou povahu, protože za každou cenu chrání zbytek své smečky, kterou tvoří Dixík a Danyнка. Dixík je zase velmi přátelský a často se podřídí jiným psům, ale také se někdy porve. A Danyнка? To už se snad nedá říct ani slovy. Je bílá jako anděl, ale zdání klame, když jí chvíli pozorujete, hned zjistíte, že je to skrytý čertík a je jedno, jestli jsme zrovna doma, na návštěvě nebo venku. Když se naskytne ta pravá příležitost, neváhá ani chvíli. Samozřejmě že žádný z mých pejsků si neláme hlavu s takovými prkotinami jako je třeba poslouchat páníčka.

Když při venčení narazíme na nějakého psa, je to velmi zajímavá konverzace. Mnohdy se ten pes ani nedostane ke slovu. Všichni se nejdřív očuchávají, poté se Derylek začne se psem rvát nebo si jde někam zvětšit území. Dixík se po chvíli seznamování podřídí nebo si s tím psem začne hrát. A Danyнка, ta pusu nezavře. Pořád štěká. Když si jí pes začne všimnout, začne tak štěkat, skoro ječet, až to rve uši. Dá ocas mezi nohy a přesune se na bezpečnější místo nebo si začne se psem hrát. Jakmile se začne pes oddalovat, začne trojhlasý čivaví koncert, ale po chvíli skončí a můžeme pokračovat v procházce. Ovšem potkáme-li dalšího psa, opakuje se to celé znovu. Pokud už není na obzoru nějaký další pes, stanou se z těch mých tří rošťáků zase celkem hodní pejsci. Chvíli se ještě procházíme a pak už zase jdeme domů z jednoho velmi zajímavého venčení.

Speciálně pro Mitušáček popsala své zážitky se psími miláčky a foto připojila Dita Vavrlová, 7.A

Moje oblíbené místo

Moje oblíbené místo je na horách na terase u dědečkovy chalupy, kde mi lehký, osvěžující vánek čechrá vlasy. A slyším, jak řeka vytváří svoji píseň, ptáci letí vzduchem a šustí jim vítr mezi peřím na jejich křídlech. Místo, kde vidím, jak slunce vychází. Tam, kde na zahradě kvetou žluté pampelišky jako žlutý svetr mého kamaráda. Kamaráda, na kterého se můžu vždy spolehnout a se kterým pozoruji hvězdy a hledáme jejich pravý tvar. Místo, kde lidé jsou úplně jiní, lidé, kteří rozumí kráse přírody a umí ji chránit. Na chalupě, kde mé myšlenky jsou jako zářivá rosa po ránu.

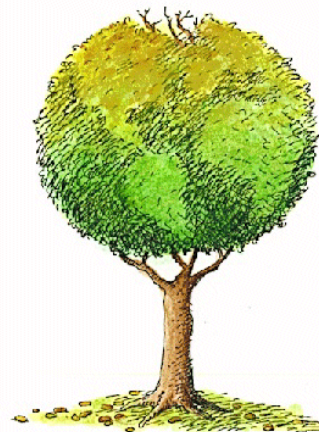
Nikola Ručková, 7.A

Jezdím o víkendu za babičkou do Staré Bělé. Chodím do lesa s naším psem, kde si potom sednu na lavičku a dívám se na přírodu, poslouchám šum listů ze stromů. Je to uklidňující místo, kde si můžu odpočinout. Taky chodím ke studánce, která je pár metrů od lavičky. Potom jdu se psem zpátky a dávám si s ním závody. Je to místo pro klid a pohodu. Jestli chcete, můžete jít se mnou.

Adam Duda, 7.A

Jsem sám, nikde nikdo,
zpěv ptáků, jen já a ptačí křídla.
Krásná zahrádka a květinky všude kolem mě,
je to tu jako v pravé přírodě.
Představuju si, že jsem pták a že tak volně lítám nad lesem,
jen já a ostatní ptáci se klidně do lesa snesem.
Od teď je tato zahrada mé oblíbené místo,
naštěstí je takových zahrad nejmíň sto.

Ondřej Zahradník, 7.A

Moje oblíbené místo se nachází ve Frýdlantě nad Ostravicí na místním letišti. Chodíme tam velmi často, protože tam je mamka instruktorkou. V létě si vždy sedáme na starší, oprýskanou lavičku z poloviny zarostlou ostružiním. Když si sednu, opřu se a pozoruju oblohu, mráčky mi připomínají běžající ovečky. A sem tam prolétající blaníky ovčáckého psa. Barevné padáky jsou inspirací pro kreslení obrazů. Zkoušela jsem tu krásu namalovat, ale pořád to nebude takové jako na vlastní oči.

Eliška Šrajerová, 7.A

Básničky

Karolína Dlouhá ze 4.A ráda píše krátké básničky a Mitušáček jich pár získal.

Zlatá čepička

Moje zlatá čepička
je lesklá jako sklenička.
Dám si ji já na hlavičku,
zahraju si na opičku.

Veverka

Po stromě skáče veverka,
vlaje za ní utěrka.
Položme si otázku
pročpak ji má na ocásku.
Co tím vlastně sleduje,
když utěrkou vibruje.

Obraz

Obraz visí na stěně
dívám se na něj zasněně.
Copak tím malíř sledoval,
když ten obraz maloval.

Na obraze je skála v moři
a nad ním jasné slunce svítí.
V pozadí velký oheň hoří
a na skalisku roste kvítí.

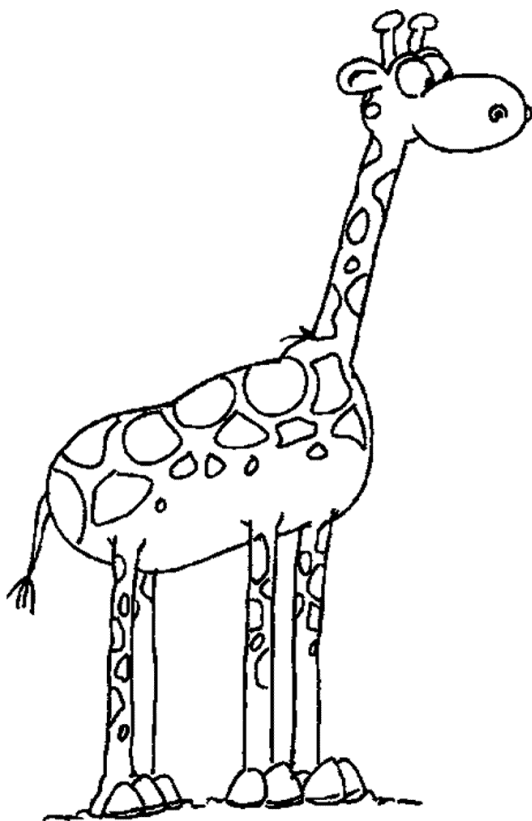
Co dělám ve volném čase?

Mitušáček zjišťoval, jak někteří tráví svůj volný čas a tady jsou jeho tipy.

Lyžování

V neděli 15.2., kdy už pro mě byly jarní prázdniny, jsme já, tat'ka a mamka jeli lyžovat na Vaňkův kopec. Cesta na kopec netrvala dlouho. Autem jsme tam byli za dvacet minut. Zaparkovali jsme auto a šli si vypůjčit lyžařské boty a lyže do půjčovny. Poté jsme byli domluvit instruktora lyžování. Ten mě začal učit ovládat lyže a zatáčet doleva a doprava. Po patnácti minutách instruktor usoudil, že to půjdeme vyzkoušet na velký kopec. Kotvou jsme vyjeli na vrchol sjezdovky. Instruktor mi cestou dával pár rad. Jela jsem za ním a jeho rady jsem se snažila dodržet. Po hodině výuky jsem se osmělila jezdit sama. Rodiče mi koupili permanentku a já jezdila. V ten den jsem ani jednou nespadla. Jsem ráda, že jsem se naučila lyžovat.

Simona Kotková, 4.A

Kapesní atlas savců

Mezi mé oblíbené knížky patří také atlas savců od Miroslava Bouchnera. Zde se dovídáme, jak žijí v přírodě, jak se živí, také o rozmnožování a chovu mláďat. Na jaře navštěvuji zoologickou zahradu, atlas nosím s sebou a něco si přečtu o daném zvířeti. Zde se nacházejí domácí i divoká zvířata. Je opravdu radost se dívat na spokojená zvířátka.

Patrik Halška, 4.A

Malá anketa mezi žáky 2.B o tom, co rádi čtou nebo dělají ve svém volnu a co by chtěli najít ve svém Mitušáčku.

„Ráda čtu o zvířátkách a hraju na počítači.“
Barbora Kminiaková

„Já rád čtu o vlacích, dinosaurech, skřítcích a o Bořkovi.“ Ondřej Rybníček

„O volném čase si rád kreslím nebo si hraju se svým psem.“ Matěj Smilowski

„Ráda si hraji s morčetem. Čtu si ráda o zvířatech.“ Ludmila Majdiaková

„Já si ráda ve volném čase kreslím. Jako třeba princezny, zvířata a jiné věci. A taky chodím ke kamarádkám.“ Klára Vršanová

„Já ráda čtu o vílách. A ještě o mořských pannách. Ve volném čase si ráda kreslím.“

Adéla Petrusková

„Já čtu knížku o včelce Máje. A ráda se učím. Mám plno hraček a moc se mi líbí.“

Barbora Valová

„Čtu zajímavé a dobrodružné knihy a hraju na počítači hry.“ Martin Šlauka

„Já ráda čtu o medvědech. A za povinnost ráda dělám keramiku. Strašně ráda kreslím.“

Kateřina Szpyrcová

„Já bych si ráda četla v Mitušáčku o koních.“

Ivana Hrabovská

„Já rád chodím ven. Rád si hraju se sestrou a čtu Čtyřlístek.“ David Krkoška

„Rád čtu o vlku. Na DVD se dívám na Kung-fu Pandu a s kamarády hraju fotbal.“

Vít Valchař

„Mám ráda knížky. Ve volném čase si hraju na počítači i s panenkou.“ Alena Bednářová

„Do Mitušáčka bych chtěl něco o Hulkovi.“

Erik Burda

„Ráda čtu knihu Pipi Dlouhá Punčocha.“ Markéta Naňáková

„Rád se dívám na Macha a Šebestovou a čtu knížku Křemílek a Vochoomůrka.“

Radovan Hanák

